



בש"פ 5634/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5634/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב
(השופט מ' לוי) במ"ת 19643-01-18 מיום
23.7.2018

תאריך הישיבה: כ"ד באב התשע"ח (5.8.2018).

בשם העורר: עו"ד ניר דוד

בשם המשיבה: עו"ד שרית רייך-אבניאל

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב (השופט מ' לוי) במ"ת 19643-01-18, אשר דחה ביום 23.7.2018 "בקשה לעיון חוזר - הקלה בתנאים מגבילים" שהוגשה מטעם העורר.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

עמוד 1



בתמצית בלבד אציין, כי בליל ה-4.1.2018, סמוך לשעה 23:00, שהו מספר צעירים, וביניהם העורר, בבית המתלון. במהלך שהותם הרעישו הצעירים, ומשכך ביקשם המתלון שלא להרעיש ולשמור על השקט. משהעורר לא נענה לבקשת המתלון, ביקשו זה האחרון לעזוב את הבית.

לאחר חילופי דברים בין העורר למתלון, משך המתלון את העורר בצווארון חולצתו במטרה להוציאו מהבית, ולאחר מכן אף הצמידו לקיר עד אשר נוכחים אחרים הפרידו ביניהם, והעורר עזב את המקום.

העורר שב בשעה מאוחרת יותר כשהוא מצויד בסכין מטבח (להלן: הסכין) ועמד מחוץ לבית המתלון. כאשר יצא המתלון מביתו והלך לעבר חבריו שעמדו במקום, התקרב אליו העורר וביקש לשוחח עימו. לאחר עימות מילולי בין השניים, "שלף" העורר את הסכין ודקר את המתלון בצווארו, באפרכסת אוזנו השמאלית ובגבו. כתוצאה ממעשי העורר נגרמו למתלון פצע דקירה עמוק באזור הצוואר העליון משמאל, בקוטר של 1 ס"מ, בסמוך ללוע ולכלי דם צוואריים, חתך באזור אפרכסת שמאל ופצע חתך בגב.

3. יחד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים בעניינו, ובית המשפט קמא החליט ביום 19.2.2018 על מעצרו בפיקוח אלקטרוני ותנאים מגבילים נוספים.

4. העורר הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן, ומשכך הורשע בעבירה שיוחסה לו, ושיבת טיעונים לעונש נקבעה ליום 20.9.2018.

5. ביום 24.6.2018 הגיש העורר לבית המשפט קמא "בקשה לעיון חוזר", ובה טען כי הודייתו בכתב האישום, חלוף הזמן מאז ההחלטה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני ועמידתו בתנאים המגבילים לכל אורך תקופה זו, מהווים בעניינו שינוי נסיבות, המצדיק את ביטול הפיקוח האלקטרוני בו הוא נתון, והותרת "מעצר בית לילי בלבד".

6. הבקשה לעיון חוזר נדחתה. בהחלטתו, מנה בית המשפט קמא את טעמיו השונים לדחיית הבקשה, וציין, בין היתר, כי לעורר לא עומדת עוד חזקת החפות נוכח הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן והרשעתו, חומרת העבירה ונסיבותיה אשר יש בהן כדי ללמד על המסוכנות הנשקפת מהעורר.

בית המשפט קמא קבע, בניגוד לטענת בא-כוח העורר, כי לא חלף זמן "כה רב" מיום ההחלטה על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני, ועמד על כך שהמשך ההליך הפלילי בעניינו של העורר נקבע לשיבת טיעונים לעונש ליום 20.9.2018.

יחד עם האמור לעיל, התיר בית המשפט קמא לעורר שעות התאווורות פעמיים בשבוע, ביום ג' וביום שבת, בין השעות 15:00-18:00 בליווי ובפיקוח של מי ממפקחיו.

מכאן הערר שלפניי.



7. בערר, שב והעלה בא-כוח העורר את טיעונו, כפי שבאו לידי ביטוי לפני בית המשפט קמא, וחלק על קביעות בית המשפט באשר לרמת מסוכנותו של העורר; באשר לפרק הזמן ה"ניכר", לשיטתו, שחלף מאז ההחלטה על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני; היעדר עברו הפלילי; היותו קטין; ואף טען ל"היעדר כל הפרה ולו הקלה ביותר בכל משך מעצרו", כלשונו.

עוד הוסיף בא-כוח העורר והשיג על החלטת בית המשפט קמא, אשר דחה את בקשתו מיום 5.7.2018 למנות את אָם העורר כמפקחת, ושב על בקשתו להורות על ביטול מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

באת-כוח המשיבה, בתשובתה, ציינה בין היתר כי בניגוד לטיעוני העורר, נרשמו לחובתו שתי הפרות של תנאי המעצר בהם הוא מצוי כיום, באחת מהן ננזף ובאחרת נערך לו שימוע. באת-כוח המשיבה הדגישה כי למרות הפרות אלו, לא שבה וביקשה המשיבה מבית המשפט לעוצרו עד תום ההליכים.

8. דין הערר להידחות.

9. לא נעלמו מעיני תסקירי שירות המבחן אשר הונחו בעניינו של העורר מהימים 16.4.2018 ו-18.7.2018 וההמלצות המובאות בהם. יחד עם זאת, איני סבור כי יש מקום להיעתר לבקשת העורר.

10. בית המשפט קמא נהג במתינות רבה בעורר עת הורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני ולא מעצר מאחורי סורג ובריא כפי שנתבקש על ידי המשיבה בבקשתה לראשונה. יתרה מכך, מאז ההחלטה שניתנה בעניינו בהשמתו במעצר בפיקוח אלקטרוני, נעתר בית המשפט להקלות שונות שהומלצו על ידי שירות המבחן, בכלל זה להתיר לעורר להשתלב בתוכנית הלימודים בפרויקט הילה, הפועל בחסות אגף החינוך של עיריית בני ברק, ואף איפשר את יציאתו ללימודים במהלך כל השבוע.

על כך יש להוסיף את החלטת בית המשפט מיום 23.7.2018, בגדרה איפשר לעורר שעות התאוררות פעמיים בשבוע על אף דחיית הבקשה לעיון חוזר.

11. בא-כוח העורר הרחיב בדברו עד פרשת שמעי בן גרא, כמתואר בפרק ב' בספר מלכים א', על מנת להוכיח, לדבריו, כי "אי אפשר להיות תקופה ארוכה כל כך במעצר בית", אולם אין אנו נדרשים לאמור בפרשיה זו ואין המשל דומה לנמשל.

12. יש לשוב ולהדגיש את מעשי העורר, אשר בלהט טיעוני בא-כוחו נדמה היה כי נשתכחו לעת קט, והרי הלה הצטייד בסכין מטבח על מנת לבוא חשבון עם המתלונן בשל ויכוח של מה בכך, וחבל במתלונן באכזריות רבה בצווארו, באפרכסת אוזנו השמאלית ובגבו.

כתב האישום המתוקן, בו הודה העורר כאמור, מתאר את הפצע העמוק באזור הצוואר העליון שנגרם כתוצאה ממעשיו, כך שניתן לומר כי אך כפסע היה בין הנזק שנגרם למתלונן בסופו של דבר לבין תוצאה טרגית הרבה יותר.



13. עוד חשוב להבהיר כי בניגוד לטענת בא-כוח העורר, הפר זה האחרון את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני בו הוא נתון, וחסד עשתה עימו המשיבה משלא פנתה לבית המשפט קמא בבקשה לבחון בשנית את תנאי מעצרו.

על כך יש להוסיף כי מאז ההחלטה ליתן את העורר במעצר בית בפיקוח אלקטרוני לא חלף פרק זמן ניכר, כטענת בא-כוחו, וכן יש לתת את הדעת על פרק הזמן הקצר עד לשיבת הטיעונים לעונש הקבועה, כאמור, ליום 20.9.2018, מתוך תקווה לסיום ההליך הפלילי בכללותו.

14. בנסיבות האמורות לעיל, צדק בית המשפט קמא משדחה את בקשת העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו.

15. אשר על כן, אני מורה על דחיית הערר.

ניתנה היום, כ"ד באב התשע"ח (5.8.2018).

ש ו פ ט
